

a Mazonkopf

Současná doba je vhodná k prodeji zajímavých sběratelských předmětů. Jenomže vzhledem k tomu, že probíhá konjunktura, a tudíž musí méně lidí prodávat, než jich chce nakupovat, ceny zajímavých starožitností jdou nahoru.

Přesvědčila nás o tom i velmi úspěšná květnová aukce mnichovské firmy Hermann Historica, kde se za velmi pěkných 60 000 eur prodal pár křesadlových pistolí pražského puškaře Pavla Ignáce Posera. Ten patří mezi nejznámější postavy mezi českými puškaři 18. století. Naposledy jsme psali o jeho křesadlové „zadovce“ s vložnými komorami ve Střelecké revui číslo 8/2014. O tomto vynikajícím puškaři víme, že ačkoli je většina jeho života spojena s Prahou, narodil se v Brně. Kdy přesně spatřil světlo světa, to nám zatím není známo. Také nevíme, jestli byl Pavel Ignác Poser příbuzný puškaře Stefana Posera (staršího), který je připomínán v Praze na Malé Straně mezi lety 1670 a 1672.

Jisté je, že na Malou Stranu přišel Pavel Ignác Poser nejpozději v roce 1714, protože v tomto roce v Praze zažádal o měšťanství. Svědkem či ručitelem mu byl pažbař Laurentius Triebel. Předpokládáme, že v roce 1714 byl Poser už hotový mistr, a pokud se stal měšťanem, musel na Malé Straně taky vlastnit dům. O jeho odbornosti, jakož i autoritě svědčí i skutečnost, že už v roce 1717 byl členem komise, která posuzovala jakost výrobků valdštejské duchcovské manufaktury na vojenské zbraně.

Jelikož v manufakturní výrobě vojenských zbraní evidentně viděl přínos pro svoji peněženku, spolupodepsal Poser v roce 1727 žádost pražských puškařů o zřízení takové manufaktury v Praze. Ten pokus však tehdy nevyšel. Mimo

jiné proto, že se ve střední Evropě zrovna moc neválčilo. Za třináct let, když vypukly tereziánské války, by třeba pražští puškaři uspěli. Ale to již Poser nežil a jeho řemeslo kvůli válkám procházelo na našem území obdobím úpadku.

Není nám známo, kdy Pavel Ignác Poser zemřel, ale s největší pravděpodobností to bylo před rokem 1730. Poslední zmínka o něm je totiž právě jeho podpis na žádosti o zřízení pražské manufaktury z roku 1727. Na to, že v Praze pracoval jenom kolem 15 let, za sebou zanechal kvalitní a také poměrně rozsáhlé dílo, které je dodnes předmětem obdivu sběratelů a návštěvníků muzejních expozic.

Pavel Ignác Poser měl nástupce Stefana Posera (mladšího, protože jeden už v Praze puškařil před Pavlem Ignácem). Nejspíš to byl jeho syn, ale jednoznačně doloženo to není. O Stefanu Poserovi mladším víme až od roku 1724, kdy přišel na učení do Vídně a byl tam zapsán jako syn mistra. Mohl se narodit tak kolem roku 1710. Jeho jméno ve Vídni při zápisu do registru puškařského cechu zkomolili a zapsali jej jako Stefana Bostera.

Roku 1730 se už mladý Poser v Praze ženil. Mohlo to souviset s úmrtím otce nebo s jeho nemocí. Bylo potřeba obsadit otcovu dílnu a všechno se zřejmě urychlovalo, jak jen bylo možné. V roce 1731 se Stefanu Poserovi narodila >>>

Obě zbraně jsou v podstatě identické a shodná je i většina výzdoby